

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Eudoxius cum vita functus eßet, Constantinopoli, Ariani Dimophilum,
orthodoxi verò Euagriu[m], Eustathio Antiochiae episcopo ordinante, pro
eo sufficiunt, quodq[ue] Euagrius & Eustathius, cum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

Eisdem temporibus Eunomius ab Eudoxio seiunctus, conuentus propterea separatim egit, quòd Eudoxius ipsi sepe numero illum deprecanti, vt præceptorem suum Aetium in ecclesiam reciperet, nõ obtemperauerat. Neque tamen Eudoxius istud sua sponte præstitit. (Actij enim opinionem, quæ à sua nihil omnino discrepabat, neutiquam reiecit) sed quòd omnes qui cum Eudoxio consentiebant, Aetium vt pote diuersam ab eo doctrinam tenentem abhoruerunt. Hæc verò causam fuisse, cur Eunomius ab Eudoxio se segregauerit, satis constat. Has etiam res Constantino- poli ad hunc modum gestas accepimus. Alexandria autem, edictum opera ac studio Eudoxij à præfectis eo missum ecclesiam magnopere conturbauit. Athanasius igitur temerarium & vesanum multitudinis impetum verens, extimescensque ne si quid ab illa ederetur absurdi, in ipsum tanquam authorem illius conferretur, quatuor menses continuos in paterno monumento latitauit. Sed cum populus propter illius absentiam, & desyderium quo tenebatur, seditionem constaret, Imperator certior factus, contra Alexandrinos grauius commotus est: perque literas illis significauit, vt liceret Athanasio ecclesiarum administratione animo securo & tranquillo potiri. Vnde factum est, vt ecclesia Alexandrina ad mortem vsque Athanasij, quieta pacataque consisteret. Quam quidem post eius mortem Arianos denuo occupasse, docebimus paulò post.

Quòd Eudoxius cum vita functus esset, Constantino- poli, Ariani Dimophilum, orthodoxi verò Euagrium, Eustathio Antiochiæ episcopo ordinante, pro eo sufficiunt, quodq; Euagrius & Eustathius, cum extorres Imperatore iubente profugerant, Arij sectatores, illos qui consubstantialia propugnabāt, admodum multis incommodis affecerunt, ac præterea de sanctis presbyteris qui iussu Valeris in nauigio cremati fuerunt, & de fame quæ Dei indignatione in Phrygia accidebat. CAP. XIII.

Imperator Valès denuo Antiochiam ire maturans, Constantinopoli decessit. Qui cum venisset Nicomediam Bithy-

SOCRAT. HISTOR.

Bithyniæ, ibi ad tempus cōmoratus est ob hęc causam. Eudoxius ecclesiæ Ariani episcopus, statim post Imperatoris discessum, cū ecclesiæ Constantinopolitanæ sedē ad decē & nouē annos occupasset, abijt è vita, Valentiniano iam & Valente tertium Coss. Quamobrem Ariani in locum illius Demophilum sufficiunt: sed qui fidei consubstantialis fauebant, se tempus opportunū nactos arbitrati, Euagriū quendam suæ ipsorum fidei fautorē designant. Quē quidem episcopū creat Eustathius ille, qui olim Antiochię fuisset episcopus, quiq; & iā dudū à Iouiano ab exilio esset reuocatus, & tū fortē Constantinopoli versaretur, fidei cōsubstantialis fautores confirmandi gratia, ibiq; in occulto delitesceret. Quo factō, alia arrepta occasione Ariani illos de integro acerbē persequi cōeperunt: quæ res ad aures imperatoris celerrimē peruenit. Ille igitur admodum veritus, ne ex populi contentione seditio conflata, ciuitatē labefactaret, copias militares ex Nicomedia Constantinopolim misit: præcepitq; vt vterq; tum qui creauerat, tū qui creatus fuerat, alter in alterū locū relegaretur. Quocirca Eustathius Bizyam urbē Thraciæ amandatus est: Euagrius alio abductus. His rebus ita cōfectis, Ariani maiores spiritus sumere, & eos qui de ecclesia erāt, verberādo, cōtumelijs afficiēdo, in carcerē cōijciendo, pecunia multando, omnia deniq; incōmodorū genera, quæ erant planē intolerabilia illis imponēdo, grauissimē diuexare cōeperunt. Illi cū hęc ferre non possent, Imperatorē depræcatū adeunt, vt si non omnino, aliqua ex parte tamē Arianorū violētia liberarētur. Verūm istud animo agitantes, longe opinione aberrarunt, præsertim cum ab eo ius suum obtinere sperarent, qui iniuriarum ipsis illatarū author fuisset. Nam cum viri pij ordinis ecclesiastici, octaginta numero, ad eā rē delecti (inter quos principē locū obtinebant, Vrbanus, Theodorus, & Menedemus) Nicomediam aduentarent, Imperatorē supplices orarēt, vim sibi illatā docerent, & incōmoda, quæ ab Arianis accepissent, ei proponerēt. Ille quanquam iracūdia erat supra modum in eos inflāmus, eatenus tamen eam occultauit, quoad Modesto præfecto clā dedisset mandatū, vt illos comprehensos morte multaret. Mortis genus, quoniā nouū & peregrinū fuit, operæpretiū arbitror literis ad posterorū memo-

memo-

memoriam cōmendare. Præfectus admodum extimescēs, nē si illos palā & in oculis omniū trucidaret, multitudo impetu temerario incitata, ipsum seditiose adoriretur, simulat se in exiliū eos missurū. Illi ré excelso & erecto animo ferūt. Præfectus itaq; iubet eos in nauigiū imponi, perinde ac si in exiliū recta abducerētur: nautis tamē in mandatis dat, vt cū ad mediū pelagus peruentū foret nauigiū succenderent: vt hoc modo è vita migrantes, nō haberent, qui eos sepulturæ mandarēt. Sic igitur factum est. Nam nautæ ad medium pelagus Astacenum peruecti, imperata faciūt: ipsiq; succēso nauigio, Scapham quæ sequebatur conscendentes reuertūtur. Fortè fortuna ventus Subsolanus grauer spirat, nauigiūq; succensum tam vehementer pellit, vt celerrimo cursu per mare prolaberetur, & vsque eo duraret, quoad in Nauale quod Dacidizus vocatur, appelleret: vbi pariter cum ipsis pijs viris tandem penitus absumptum est. Creber quidem sermo apud multos vsurpatur hoc crudele & impium facinus minimè inultum fuisse. Nam statim post, fames acerbissima per vniuersam Phrygiam peruasit: ita vt complures incolæ illius regionis exiguo temporis spatio necessitate adducti, tam Constantinopolim, quàm ad alias prouincias confugerent. Constantinopolis enim, quamuis infinitam hominum multitudinem alat sustentetq; tamē partim propter rerum ad vitam necessariorum inuentionem, quæ per mare fit, partim propter pontum Euxinum, qui ei finitimus est, quiq; frumentum cum opus sit, abunde suppeditat, maxima omnium rerum copia circumfluit.

Quod Imperator Antiochiam profectus, eos qui con-
substantiale astruebant infectatus est, & de iis quæ
Edessa gesta fuerunt, & præfecto cōtumelia affecto,
ac ciuium fide & animi præstantia, & de pia
quadam muliercula. CAP. XIII.

Valens Imperator hanc famis asperitatem paruifaciēs, Antiochiam petit: ibiq; cōmoratus, omnes qui Arianam detestabatur doctrinā, hostiliter expugnare cœpit. Nā eos, vtpote cōtra Arii opinionē, fide cōsubstantialis
 firme